

Ordförande har ordet!

Hej alla medlemmar i Hallands Spelmansförbund.

Ännu ett år har gått till ända och fort har det gått. I viss mån kan man väl anta att åldern har betydelse över hur man upplever tiden, en stigande ålder tenderar att ge tiden fart. Nu är det dock bara tiden, som går fortare när man blir äldre, allt annat går långsammare. Man rör sig långsammare, man lär sig långsammare, man spelar långsammare o.s.v. Det är kanske därför vi gamla blir eftertänksamma, vi hinner reflektera, men låt inte detta bli en reflex som i slutändan blir en bromskloss runt halsen på de yngre.

Som ordförande i en verksamhet, som t.ex. Hallands Spelmansförbund får man en hel del mail, både trevliga och mindre trevliga. För att besvara dessa krävs att man sätter sig in i frågorna, så att svaren blir så korrekta som möjligt och det kan vara ett intressant arbete i sig. Ett exempel på hur intressant det kan vara visar följande:

För en tid sedan fick jag ett mail från en kvinna boende i Tyskland. Hon är violinist, svensk och med rötter i Halland. Hon ville veta lite om sina släktingar, som flera var spelmän. Detta har föranlett mig att söka efter information om dessa gubbar och då hittar jag även annan information, som är av intresse. Om vi först avhandlar gubbarna, så heter den ene Eric Bengtsson, riksspelman och verksam i förbundet sedan starten 1931. Han var morbror till hennes farfar och han var kassör i förbundet från 1935 – 1956. Den andra släktingen var John M. Ekström och han var bror till hennes farmor. Hennes intresse för slakten i Halland bottnar i att hon fått en fiol av sin far. Denna fiol har gått i arv i slakten och lär vara den fiol som Eric Bengtsson spelat på. Om någon har uppgifter om dessa gubbar kan ni väl höra av er till mig.

I skriften Halland Spelmansförbund 50 år kan man läsa små minnesglimtar från spelmän, som kommit med i förbundet på 30 och 40 talen. Här berättas att en stor del av repertoaren bestod av låtar från andra landskap, inte mindre än två tredjedelar. Detta berodde troligen på vår kända fallenhet för allt utländskt, skriver man. Man skriver också att Johannes i Ullasjö ibland kunde spela någon av sina låtar, men det blev icke "allmänt accepterade", - vad var de emot Gärdebylåten eller Ljusdalsvalsen. Jag har också hört att man tidigt tyckte att, om låten var bra så spelade man den, var den kom från var inte så viktigt.

Om man nu med den eftertänksamhet, som åldern gett mig, reflekterar över hur det sett ut och hur vi arbetar idag, så finner jag att vi går framåt. Vi har med de projekt, som Regionen stöttat ekonomiskt, tagit upp och lyft fram bra låtar från Halland och jag vill hävda att vår repertoar i dag består av merparten halländska låtar. Paragraf två i stadgarna säger att: "Hallands Spelmansförbund har som uppgift att väcka förståelse och kännedom om god svensk folkmusik, särskilt den halländska" och denna paragraf har funnits med ända sedan starten 1931. Jag tycker att vi följer den paragrafen väl så bra idag om vi jämför med gångna tider.

Vad du än tycker, vad du än gör, följ hemsidan och sluta inte spela.

Spelmanshälsningar

Dan Andersson

Ordförande i Hallands Spelmansförbund